

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 25 november 2013 uitspraak gedaan inzake het beroep van

mevrouw, wonende te verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Erasmus School of Law**, vertegenwoordigd door de voorzitter van de examencommissie ESL, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 22 september 2013 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 26 augustus 2013, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding Fiscaal recht en de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Op 8 november 2013 ontving college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 25 november 2013. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw, vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2012-2013 begonnen met de bacheloropleiding Fiscaal recht. Aan het eind van het studiejaar had appellante 37,5 studiepunten, waarmee zij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Deze geeft aan dat aan het eind van het eerste jaar alle 60 studiepunten van het onderwijsprogramma van Bachelor 1 moeten zijn behaald.

Aan appellante werd een negatief bindend studieadvies uitgebracht. Hiertegen komt zij in beroep.

In haar beroepschrift geeft appellante aan dat zij vanwege een tweetal persoonlijke omstandigheden niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de bsa-norm te voldoen. De omstandigheden van appellante betroffen ziekte en overlijden van de moeder van haar partner in maart 2013, alsmede problemen tussen haar partner en diens vader in de periode na het overlijden van de moeder van haar partner. De emotionele nasleep van deze gebeurtenissen voor appellante duurde tot en met de zomer van 2013. De omstandigheden hebben een negatieve invloed op haar studieprestaties gehad.

Verweerder heeft volgens appellante onvoldoende rekening gehouden met haar persoonlijke omstandigheden bij het uitbrengen van het studieadvies. Bovendien heeft verweerder teveel naar haar studieverleden gekeken in plaats van naar haar persoonlijke situatie in het afgelopen studiejaar, aldus appellante. Wat haar studieverleden betreft merkt appellante ter zitting op dat zij aanvankelijk niet goed wist wat zij wilde studeren. Het heeft tijd gekost voordat zij eruit was dat zij rechten wilde studeren. Appellante wil graag de studie vervolgen omdat zij van mening is dat deze studie goed bij haar past en dat zij de studie aankan.

2. Verweerder stelt in haar verweerschrift dat de studieresultaten van appellante in het eerste deel van studiejaar 2012/2013, toen de ziekte van de moeder van haar partner zich nog niet had geopenbaard, niet beter waren dan in de periode vanaf maart 2013. Het is daarom volgens verweerder lastig om een duidelijke scheiding waar te nemen tussen de periodes waarin de bijzondere omstandigheden wel of geen rol hebben gespeeld en het mogelijke effect daarvan op de studieresultaten van appellante.

Ter zitting licht verweerder toe dat het onvoldoende resultaat voor het vak Rechtsgeschiedenis, dat appellante behaalde ten tijde van de ziekte van haar schoonmoeder, niet is meegewogen bij de beoordeling of al dan niet een negatief bsa zou worden gegeven. Voor appellante is in die zin een aangepaste bsa norm gecreëerd waarbij het resultaat van zeven examenonderdelen is bezien in plaats van het volledige programma van acht examenonderdelen.

Verweerder bestrijdt dat het studieverleden van appellante in de jaren voor 2012/2013 is meegewogen in de afweging omtrent het bsa. Alleen de door appellante behaalde resultaten in het afgelopen studiejaar zijn meegenomen.

Het is voor verweerder niet aannemelijk dat appellante vanwege haar gestelde persoonlijke omstandigheden onder de bsa-norm is gebleven.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante aan het einde van haar eerste jaar van inschrijving voor de bacheloropleiding Fiscaal recht niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellante heeft in totaal 37,5 studiepunten behaald, waar zij 60 studiepunten nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen. Voor de bewering van appellante dat ook haar studieresultaten in de jaren voor 2012/2013 een rol hebben gespeeld bij het uitbrengen van het bsa, heeft het college geen aanwijzing gevonden. Op basis van de resultaten in het afgelopen studiejaar is een bsa uitgebracht.

Voor het college is niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de problemen waarop appellante zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm in het eerste bachelorjaar.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom appellante een negatief bindend studieadvies heeft gekregen. Het college is van mening dat verweerder met het creëren van een aangepaste bsa norm voor appellante door het resultaat van het vak Rechtsgeschiedenis niet mee te wegen, blijk heeft gegeven van een zorgvuldige omgang met de belangen van appellante. Naar het oordeel van het college kan niet worden gesteld dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.